

6/10

6/10

Regeringen mot samverkan

Statsministern har på socialdemokratiens vägnar avvisat bondeförbundets förslag om en samlingsregering av alla de demokratiska partierna. Han vill inte ens ta upp diskussion eller förhandling om denna tanke. Motiveringen härtill i den officiella kommunikén innebär blott en omskrivning av det faktum att regeringen inte önskar samarbete. Dess svaghet är uppenbar; man förklarar helt enkelt att förutsättningar inte finns för en samling, trots att både högern och folkpartiet uttalat sig för en sådan och trots att intet försök gjorts att pröva möjligheten att finna en plattform för gemensamt handlande. Typiskt är att hr Erlander i ett särskilt yttrande betecknar en samverkan som "orimlig" efter den valrörelse som ägt rum, ehuru just de partier som nu stängs ute i kravet på samverkan haft en huvudparoll.

Regeringspartiet, med två röster mer än oppositionen i andra kammaren och med tiotusentals röster mindre än oppositionen bland väljarna, håller alltså fast vid sitt maktmonopol — med den oväsentliga begränsning som en koalition med det vid valet försvagade bondeförbundet skulle kunna medföra. Det handlar härvid i strid inte bara med grundsatsen att "bredaste möjliga samling" är önskvärd i en tid som denna — en grundsats som i ord fastslås av statsministern i samma ögonblick som han i handling förnekar den —, utan också med den inom alla partiers breda lager förhärskande önskan om en samling. Partinitet hos ett fåtal har segrat över folkviljan. Det är innebörden i vad som skett; det bör slås fast och ihågkommas av väljarna.

Svenska forskare har i Berlin

för svenska statens räkning insamlat källmaterial i det tyska utrikesdepartementets arkiv. En del av detta material har redan anlänt till Stockholm. Någon uppgift om hur dessa aktstycken skall begagnas föreligger emellertid inte.

Vikten av att handlingarna snabbt och fullständigt publiceras eller göres tillgängliga är uppenbar. Att det här är fråga om för vår senare historia utomordentligt viktiga uppgifter — framför allt i diplomatrapporter från Stockholm till Berlin — är väl känt. General Jung har redan tillkännagivit att man påträffat material som ytterligare komprometterar tidningen Dagsposten. Någon legal grund för hemligstämpling av dessa från ett utländskt utrikesdepartement härrörande handlingar lär inte finnas. Hemlighetsmakeri är så mycket mindre befogat som danska och norska publikationer, byggda på motsvarande material och givetvis även berörande Sverige, är att vänta; fotostatkopior av de aktstycken som den svenska expeditionen gällt har för övrigt sänts även till de engelska och amerikanska utrikesdepartementen.